Lietas Nr. 11250060314
Lietas arhīva Nr. K19-0195-15/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Kuldīgā 2015.gada 7.decembrī

Kuldīgas rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Anita Simsone
piedaloties prokurorei Dacei Kronbergai
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu
/pers. C/, /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 109.panta pirmās daļas.

Tiesa izskatījusi lietu

konstatēja

/pers. C/ izdarīja patvaļīgu koku ciršanu svešā mežā un konkrēti:

2014.gada 2.decembrī un 3.decembrī, pirmstiesas procesā precīzi nenoskaidrotā laikā, mantkārīgu motīvu vadīts, svešā mežā – /adrese/ nogabalos (kadastra nr./numurs A/), pārkāpjot „Meža likuma" 12.panta pirmās daļas prasības, bez ciršanas apliecības, 108.kvartāla 8.nogabalā 2,0 ha platībā izlases veidā, patvaļīgi nocirta 12 sausus stāvošus kokus ar kopējo krāju 9,62 m^3, tajā skaitā sešas priedes ar kopējo krāju 8,21 m^3, sešas egles ar kopējo krāju 1,41 m^3 un 108.kvartāla 15.nogabalā 0,6 ha platībā izlases veidā, patvaļīgi nocirta deviņas sausas stāvošas priedes ar kopējo krāju 9,93 m^3.

Tādējādi /persona C./ar savām darbībām nodarīja cietušajam akciju sabiedrībai „Latvijas Valsts meži" materiālu kaitējumu par kopējo summu EUR 365,77.

Ar savām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 109.panta pirmajā daļā.

AS „Latvijas Valsts meži" valsts labā lietā pieteikusi materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 365,77.

Apsūdzētais savu vainu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 109.panta pirmās daļas atzīst pilnībā, atzīst pieteikto materiālā kaitējuma kompensācijas apmēru.

Tiesas sēdē, apsūdzētais lūdza tiesu, pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt, jo viņš savu vainu pilnībā atzīst. /pers. C/ paskaidroja, ka tiesas izskaidrotās procesuālās sekas pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas gadījumā viņam ir saprotamas, proti, ka spriedums ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem.

Prokurors, cietušās pārstāve pievienojās apsūdzētā lūgumam un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.pantu, lūdza tiesu pierādījumu pārbaudi neveikt.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā lūgumu, prokurora viedokli, kā arī apstākli, ka tiesa, sagatavojot lietu iztiesāšanai un pārbaudot lietas materiālus, ir pārliecinājusies, ka tie pilnībā apstiprina apsūdzētā vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā, nodarījuma kvalifikācija ir pareiza, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolemj pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neizdarīt, izņemot, pārbaudīt tos lietas materiālus, kuri raksturo apsūdzētā personību.

Tiesa uzskata, ka ir pilnīgi pierādīts, ka ar savām darbībām /pers. C/ izdarīja nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 109.panta pirmajā daļā, par ko ir sodāms.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu, pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek norādīts.

Apsūdzētais pilnībā atzina cietušās pieteikto materiālā kaitējuma kompensācijas apmēru.

Kriminālprocesa 352.panta trešajā daļā noteikts, ka tiešos zaudējumus novērtē tajās cenās, ko izmanto apsūdzības apjoma noteikšanai.

Civillikuma 1635.pantā noteikts, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Civillikuma 2354.pants un 1775.pants nosaka imperatīvu pienākumu vainīgajam atlīdzināt nodarīto zaudējumu.

Ievērojot teikto un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 350.pantu, 352.panta pirmās daļas 1.punktu, 353.panta pirmās daļas 2.punktu, Civillikuma 1635.pantu no apsūdzētā piedzīt par labu valstij materiālā kaitējuma kompensācija EUR 365,77.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību, noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus, motīvus, u.c.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, apsūdzētais izdarīja mazāk smagu noziegumu.

/pers. C/ agrāk sodīts (lietas 74.–77.lapa) vienu reizi 2010.gada 10.novembrī Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 109.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 120 stundām. Sods izciests. Sodāmība dzēsta.

Apsūdzētā paskaidrojumi apliecina, ka viņš šobrīd atrodas apcietinājumā. Drošības līdzeklis piemērots citā lietā. Pirms apcietinājuma strādājis gadījuma darbus. Apgādībā esot viens bērns. Attiecībā uz veselības stāvokli, nekādu norādījumu neesot.

Atbildību pastiprinošs apstāklis saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punktu – noziedzīgais nodarījums izdarīts mantkārīgu tieksmju dēļ.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 47.panta otro daļu, ņemot vērā apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, tiesa atzīst par atbildību mīkstinošu apstākli to, ka apsūdzētais izdarīto nožēlo un savu vainu atzīst.
Nosakot sodu, tiesa ņem vērā minēto un to, ka apsūdzētais ir sadarbojies ar procesa virzītāju.

Tiesa izvērtējot tiesā noskaidrotos apstākļus, uzskata, ka apsūdzētajam sods nosakāms piespiedu darba veidā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta pirmo daļu, piespiedu darbs ir piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais izcieš kā sodu, veicot dzīves vietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba vai mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības. Darbs, ko veic persona, kam piemērots piespiedu darbs, ir reāls darbs, kas rada jaunas materiālas vērtības un ir noderīgs sabiedrībai. Līdz ar to, tiesa uzskata, ka ar šādu soda veidu ir iespēja kompensēt ar noziedzīgu nodarījumu nodarīto apdraudēto interesi nevien konkrētam cietušajam, bet sabiedrībai kopumā, kā arī vienlaikus pierādīt, ka izdarītais likumpārkāpums tiek nožēlots un persona ir gatava mainīt savu līdzšinējo uzvedību.

Piespiedu darbu, tiesa atzīst, par atbilstoši efektīvu, audzinošu un atbilstošu sodu apsūdzētajam, kura piemērošanai, tiesa nekonstatē, nekādus objektīvus šķēršļus vai likumā noteiktus ierobežojumus, un, kā sodu, kas ir personas brīvību neierobežojošs, tajā pašā laikā tas ir pietiekami reāls sods, lai sasniegtu kriminālsoda mērķi.

Krimināllikuma 40.pantā noteikts, ka piespiedu darbu kā pamatsodu nosaka uz laiku līdz 280 stundām.

Izvērtējot noziedzīgā nodarījuma apstākļus, to, ka noziegums nav izdarīts pirmo reizi, līdz ar to, nav uzskatāms, ka tam ir gadījuma raksturs, tiesa uzskata, ka sods nav nosakāms tā minimālajā apmērā.

Drošības līdzeklis nav piemērots.
Kriminālprocesā arests mantai nav uzlikts.
Procesuālie izdevumi nav.
Lietiskie pierādījumi nav.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511.pantu, 512.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. C/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 109.panta pirmajā daļā un sodīt ar piespiedu darbu uz 180 (viens simts astoņdesmit stundām).

Piedzīt no /pers. C/ par labu valstij materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 365,77 (trīs simti sešdesmit pieci euro un septiņdesmit septiņi centi).

Pilna sprieduma pieejamības diena tiek noteikta 2015.gada 21.decembris.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt tikai daļā par piemēroto sodu vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, sūdzību vai protestu iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Tiesnese A. Simsone